

ภาษีอากรขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประเภทรายได้ของท้องถิ่น

รายได้ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สำคัญ

1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475 เป็นภาษีที่จัดเก็บจากฐานของทรัพย์สิน คือเก็บจากเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องไปกับโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างนั้น

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้แก่ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง และที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น และในปีที่ผ่านมาได้มีการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น เช่น ให้เช่า ใช้เป็นที่ทำการค้าขาย ที่ไว้สินค้าที่ประกอบอุตสาหกรรม ให้ญาติ บิดามารดา บุตร หรือผู้อื่นอยู่อาศัย หรือใช้ประกอบกิจการอื่น ๆ เพื่อหารายได้ และไม่เข้าข่ายยกเว้นตามกฎหมาย เช่น

- พระราชวังอันเป็นส่วนของแผ่นดิน
- ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ และทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการรถไฟโดยตรง
- ทรัพย์สินที่เป็นศาสนาสสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดียว หรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์
- โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ที่ปิดไว้ตลอดปี และเจ้าของมิได้อยู่เอง หรือให้ผู้อยู่ นอกจากคนเฝ้าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกัน
- โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าอยู่อาศัยอยู่เอง โดยมีได้ใช้เป็นที่ไว้สินค้าหรือประกอบอุตสาหกรรม หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้

ฐานของภาษีโรงเรือนและที่ดิน จึงแยกได้เป็นสองประเภท

ประเภทที่ 1 โรงเรือน หมายถึงโรงเรือนอันเป็นส่วนควบของที่ดิน โดยปกติคนสามารถเช่าอยู่อาศัยหรือใช้ประโยชน์ ได้แก่ บ้าน ตึกแถว โรงงาน โกดังเก็บสินค้า ห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์ ฯลฯ เป็นต้น สำหรับสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เช่น ท่าเรือ สะพาน ถังน้ำมันขนาดใหญ่ ฯลฯ เป็นต้น

ประเภทที่ 2 ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินเพื่อเสียภาษี เจ้าของทรัพย์สินต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด.2) ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างนั้นตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี และผู้ใดละเลยไม่

แสดงข้อความในแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินตามความเป็นจริงให้ครบถ้วน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

การคำนวณภาษี คัดจากค่ารายปีของทรัพย์สิน ในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี เช่น บ้านให้เช่า ค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท มีค่ารายปี 12,000 บาท คำนวณค่าภาษีจะเท่ากับ $12,000 \times 12.5 / 100$ เป็นเงิน 1,500 บาท ค่ารายปีของทรัพย์สิน หมายถึง จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ

การประเมินค่ารายปี หลักเกณฑ์ตามกฎหมาย กำหนดไว้ว่าทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่งๆ ดังนี้

1. กรณีที่ทรัพย์สินนั้นมีการให้เช่าและค่าเช่าสมควรให้นำค่าเช่ามาคิดเป็นรายปี

2. กรณีทรัพย์สินให้เช่าและค่าเช่าไม่สมควร หรือหาค่าเช่าไม่ได้ เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินประกอบกิจการเอง ให้ประเมินค่ารายปีโดยเทียบเคียงกับค่ารายปีของทรัพย์สินในปีที่ผ่านมา หรือเทียบเคียงกับค่ารายปีของ ทรัพย์สินในบริเวณใกล้เคียงกันที่มีลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ ทำเล ที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์คล้ายคลึงกันในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งในเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำราคาเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตรต่อเดือนตามทำเลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตามประเภทของทรัพย์สิน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินมีหน้าที่พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบ และเสนอข้อคิดเห็นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการประเมินค่ารายปีทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน

3. กรณีไม่สามารถเทียบเคียงตามข้อ 2 ได้อาจประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินจากมูลค่าทรัพย์สินมาประกอบการประเมินได้พิจารณาร่วมกับองค์ประกอบอื่น เช่น ดรรชนีราคาผู้บริโภคของทางราชการ รวมถึงภาวะทางเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงภาวะภาษีของประชาชนเป็นประการสำคัญ

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน เมื่อได้รับแจ้งการประเมินแล้ว จะต้องนำเงินค่าภาษีไปชำระภายใน **30 วัน** นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน มิฉะนั้นจะต้องเสียภาษีเพิ่ม ดังนี้

1. ถ้าชำระไม่เกิน 1 เดือน นับแต่วันพ้นกำหนดให้เพิ่มร้อยละ 2.5 ของ ค่าภาษีที่ค้าง

2. ถ้าเกิน 1 เดือน แต่ไม่เกิน 2 เดือน ให้เพิ่มร้อยละ 5 ของค่าภาษีที่ค้าง

3. ถ้าเกิน 2 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน ให้เพิ่มร้อยละ 7.5 ของค่าภาษีที่ค้าง

4. ถ้าเกิน 3 เดือน แต่ไม่เกิน 4 เดือน ให้เพิ่มร้อยละ 10 ของค่าภาษีที่ค้าง

เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสืบทรัพย์สิน และพนักงานเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน

แล้วขายทอดตลาดเพื่อนำเงินไปชำระค่าภาษี เงินเพิ่ม ค่าใช้จ่ายในการยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน

การอุทธรณ์การประเมินภาษีเมื่อผู้เสียภาษีได้รับแจ้งการประเมินแล้ว ไม่พอใจในการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเห็นว่าค่าภาษีสูงเกินไป หรือประเมิน ไม่ถูกต้อง ก็มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ได้โดยยื่นอุทธรณ์ตามแบบที่กำหนดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และเมื่อได้รับแจ้งผลการชี้ขาดแล้วยังไม่เป็นที่พอใจก็มีสิทธินำเรื่องร้องต่อศาลได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งความให้ทราบค่าชี้ขาด

2. ภาษีบำรุงท้องที่

พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 ภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากเจ้าของที่ดิน ตามราคาปานกลางที่ดินและบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ที่กฎหมายกำหนด

ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้แก่ ที่ดินที่เป็นของบุคคลหรือคณะบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้แก่ พื้นที่ดิน และพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย โดยไม่เป็นที่ดินที่เจ้าของที่ดินได้รับการยกเว้นภาษีหรืออยู่ในเกณฑ์ลดหย่อน

ที่ดินที่เจ้าของที่ดินไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้แก่

- ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐหรือสาธารณะโดยมิได้หาผลประโยชน์
- ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสาธารณะโดยมิได้หาผลประโยชน์
- ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือกุศลสาธารณะ
- ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัด ไม่ว่าจะใช้ประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้า โดยมิได้หาผลประโยชน์
- ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้า หรือการทำเรือของรัฐ หรือใช้เป็นสนามบินของรัฐ
- ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือน ที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์ โดยเจ้าของที่ดินมิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น
- ที่ดินที่เป็นที่ตั้งทำการขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนาญพิเศษของสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง

- ที่ดินที่ตั้งสถานทูต หรือสถานกงสุล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน
- และตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ คือ ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของ ปีใด มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้น โดยให้เจ้าของที่ดินยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดิน แบบแสดงรายการที่ได้ยื่นไว้แล้วใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลา 4 ปีนั้น

การตีราคาปานกลางของที่ดิน ให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีก่อนวันตีราคามาคำนวณแล้วเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง โดยมีให้คำนวณราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งเพาะปลูกเข้าด้วยการตีราคาปานกลางของที่ดินให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้าราคาที่ดินในตำบลใดแตกต่างกันมาก ให้พิจารณาตีราคาโดยกำหนดเขตในตำบลนั้นแยกเป็นหน่วยๆ เพื่อให้การตีราคาปานกลางเป็นไปโดยเที่ยงธรรม โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งให้มีหน้าที่พิจารณาการตีราคาปานกลางทุกรอบระยะเวลา 4 ปี และให้ประกาศราคาปานกลางนั้นภายในเดือนตุลาคมของปีที่จะครบรอบ

การอุทธรณ์ ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางของที่ดิน เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์การตีราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางที่ดิน

การยื่นแบบแสดงรายการที่ดินและการสำรวจ ให้เจ้าของที่ดินซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงตามแบบที่กำหนด (ภ.บ.ท.5) ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ยื่นภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดิน กรณีที่ดินอยู่นอกเขตเทศบาลผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรจะกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจแล้วยื่นแบบแสดงรายการที่ดินแทนเจ้าของที่ดินเป็นรายแปลงที่ทำการสำรวจก็ได้

การแจ้งการประเมิน ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีแรกของการตีราคาปานกลางของที่ดิน ให้เจ้าพนักงานประเมินคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนมีนาคมแรกหลังจากการตีราคาปานกลางของที่ดิน ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่นำเงินไปชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 30 วัน สำหรับในปีต่อไปให้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเดือนเมษายนของทุกปี

อัตราภาษีบำรุงท้องที่ที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ แบ่งเป็น 34 อัตรา ซึ่งขึ้นอยู่กับราคาปานกลางที่ดิน เช่น ชั้นที่ 34 กำหนดราคาปานกลางไร่ละเกินกว่า 30,000 บาท ให้เสียภาษีไร่ละดังนี้ สำหรับราคาปานกลางของที่ดิน 30,000 บาทแรก ให้เสียภาษี 70 บาท สำหรับราคาปานกลางของที่ดินส่วนที่เกิน ให้เสียทุกๆ 10,000 บาท ต่อ 25 บาท เศษของ 10,000 บาท ถ้าถึง 5,000 บาท ให้ถือเป็น 10,000 บาท ถ้าไม่ถึงให้ปัดทิ้ง

สำหรับผู้ประกอบกิจการให้เสียกึ่งอัตรา หากปลูกประเภทไม้ล้มลุกด้วยตนเองให้เสียไม่เกินไร่ละ 5 บาท ที่ดินว่างเปล่าให้เสียเพิ่มอีก 1 เท่าของภาษี และกรณีไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 24 ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

3. ภาษีป้าย

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 ป้ายที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมาย ที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด ๆ และไม่เป็นป้ายที่ได้รับการยกเว้นภาษีป้าย แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้าย ในกรณีที่ไม่มีผู้อื่นยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสีย ภาษีป้ายตามลำดับ

ป้ายที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย

1. ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้นเพื่อโฆษณามหรสพ
2. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
3. ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
4. ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์
5. ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายได้ด้วยทะเบียนพาณิชย์ (กฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 กำหนดไว้ว่าต้องเป็นป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน 3 ตารางเมตร)
6. ป้ายราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
7. ป้ายขององค์กร ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือกฎหมายว่าด้วยกรนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ
8. ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
9. ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันการศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

10. ป้ายของผู้ประกอบการเกษตร ซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน
11. ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการกุศล สาธารณะโดยเฉพาะ
12. ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ
13. ป้ายตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535) ออกตามในพระราชบัญญัติป้าย พ.ศ.2510 ให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับ

- 1) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่รถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ รถบดถนน หรือรถแท็กซี่เตอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
- 2) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ล้อเลื่อน ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน (ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน ยกเลิกแล้ว)
- 3) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะนอกเหนือจาก 1) และ 2) โดยมีพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย (ภ.ป. 1) ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

วิธีการคำนวณพื้นที่ป้าย ให้คำนวณเป็นตารางเซนติเมตร

1. ป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ ส่วนกว้างที่สุด X ส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้าย
2. ป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ถือตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตเพื่อกำหนดส่วนกว้างที่สุด ยาวที่สุด

อัตราภาษีป้าย แบ่งเป็น 3 อัตรา ดังนี้

ลักษณะ	บาท
1) อักษรไทยล้วน	3
2) อักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ/ภาพ/เครื่องหมายอื่น	20
3) ป้ายดังต่อไปนี้	40
ก. ไม่มีอักษรไทย	
ข. อักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้ หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ	
4) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายได้เสียภาษีป้ายแล้วอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้คิดอัตรา ตาม 1) 2) หรือ 3) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น	
5) ป้ายใดเสียต่ำกว่า 200 บาท ให้เสีย 200 บาท	

อัตราภาษีป้าย (ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร)

การคำนวณภาษีป้าย ให้คำนวณโดยนำพื้นที่ป้ายคูณด้วยอัตราภาษีป้าย เช่น ป้ายที่ต้องเสียภาษีมีพื้นที่ 10,000 ตารางเซนติเมตร เป็นป้ายประเภทที่ 2 ป้ายนี้เสียภาษี ดังนี้

10,000 ตาราง 500 คูณ 20 เท่ากับ 400 บาท

$10,000 / 500 \times 20 = 400$

ผู้เสียภาษีป้ายต้องมาชำระเงินเพิ่มนอกจากค่าภาษีป้ายแล้วในกรณีดังต่อไปนี้

1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนดภายในเดือนมีนาคมของปีภาษี ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่เจ้าของป้ายจะยื่นก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 5 ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

2. ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่ม เว้นแต่เจ้าของป้ายจะยื่นก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 5 ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

3. ไม่ชำระภาษีป้ายภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 2 ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ค่าภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่เอาข้อ 1 และ ข้อ 2 มาคำนวณ

เมื่อผู้เสียภาษีได้รับแจ้งการประเมินแล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมาย โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันรับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

4. ค่าธรรมเนียมตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535

1. การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นหน้าที่ อปท.ที่จะดำเนินการ

- อปท. อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการแทนได้ ภายใต้การควบคุมของ อปท.

- อปท. ออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ค่าใบอนุญาตทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยการคิดค่าบริการ ฉบับละไม่เกิน 5,000 บาท และมีอำนาจออกข้อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย รวมทั้งอัตราค่าบริการขั้นสูงที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะเรียกเก็บ

2. กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (มาตรา 31 มาตรา 32 และมาตรา 33)

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มี 13 กลุ่มกิจการ 130 กว่าประเภท อปท. จะออกข้อกำหนดประเภทกิจการบางกิจการหรือทุกกิจการ และกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติตามได้

- ผู้ดำเนินการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องได้รับใบอนุญาตจาก อปท.

- ค่าใบอนุญาต ฉบับละไม่เกิน 10,000 บาท

3. ตลาดของเอกชน (มาตรา 34 – มาตรา 37)

- ผู้ใดจะจัดตั้งตลาดต้องได้รับใบอนุญาตจาก อปท.
- อปท. มีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาด เช่น ที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง การจัดสถานที่ การวางสิ่งของ เวลาในการเปิดปิดตลาด และอื่นๆ รวมทั้งออกข้อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ผู้ขายของในตลาดต้องปฏิบัติ ค่าใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ฉบับละไม่เกิน 2,000 บาท

4. สถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีใช้การขายของในตลาด

(มาตรา 38 – มาตรา 40)

- กรณีสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร มีพื้นที่เกิน 2,000 ตรม. ค่าใบอนุญาต ฉบับละไม่เกิน 3,000 บาท ต้องได้รับ **ใบอนุญาต**
- กรณีสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร มีพื้นที่ไม่เกิน 2,000 ตรม. ค่าใบอนุญาต ฉบับละไม่เกิน 1,000 บาท ต้องได้รับ **หนังสือรับรอง**

5. การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ (มาตรา 41 – มาตรา 43)

- ห้ามจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เว้นได้รับใบอนุญาตจาก อปท.
- อปท. ร่วมกับ จพง.จราชจร อาจกำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะซึ่งห้ามจำหน่ายสินค้า หรือห้ามจำหน่ายสินค้าบางประเภท หรือกำหนดเวลา ห้ามจำหน่ายสินค้า หรือกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการจำหน่ายสินค้าก็ได้
- ค่าใบอนุญาตจำหน่ายสินค้า กรณีวางขาย ฉบับละไม่เกิน 500 บาท
- กรณีเร่ขาย ฉบับละไม่เกิน 50 บาท

ใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. นี้ มีอายุ 1 ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และต้องขอต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมทั้งเสียค่าใบอนุญาต (มาตรา 55)

ขอให้ท่านไปติดต่อขอยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี
ณ งานพัฒนารายได้ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลคูบัว
โทร. ๐-๓๒๗๓-๐๑๗๒